

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău Țurcanu Svetlana și de către avocatul Pruteanu Ion în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău din 16 februarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Drangoi Nichita Xxx, născut la xxxx,
domiciliat în mun. xxxx, str. xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță:** 06.11.2020 – 16.02.2021;
- 2. instanța de apel:** 11.03.2021 – 03.11.2021;
- 3. instanța de recurs:** 15.02.2022 – 04.05.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 16.02.2021, Drangoi Nichita a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Drangoi Nichita, în contul statului cheltuielile judiciare de plată a expertizei în sumă de 320 (trei sute douăzeci) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Drangoi Nichita, la data de 06 noiembrie 2019, în jurul orelor 10:00, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, în timp ce se afla în apartamentul nr. xx din str. xxxx, mun. xxxx, a inițiat un conflict cu concubina sa Gulco Olga și profitând de faptul că aceasta este neputincioasă față de el, atât din punct de vedere

fizic, cât și psihologic, a numit-o cu cuvinte necenzurate, răsucindui mâinele, apoi i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii în regiunea feței și a cutiei toratice, cauzându-i părții vătămate Gulco Olga, conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 09 ianuarie 2020 - „traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, excoriații în regiunea feței și a cutiei toratice, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară”.

Astfel, Drangoi Nichita a comis infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, individualizată prin „*acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*”.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond inculpatul Drangoi Nichita și avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului au declarat apeluri, prin care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie emisă o hotărâre de încetare a procesului penal.

3.1. În motivarea apelurilor au indicat următoarele aspecte:

- sentința de condamnare a inculpatului este una nefondată, bazată pe presupunerile acuzării, acceptate cu ușurință de instanța de judecată, care a apreciat critic toate argumentele apărării (declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, ale expertului, un șir de probe materiale), dând prioritate, fără careva temeuri legale argumentelor acestea și lăsând fără vreo apreciere încălcările procesuale admise în cadrul urmăririi penale;

- în raportul de expertiză nu a fost dat răspuns la întrebarea organului de urmărire penală privind posibilitatea survenirii leziunilor corporale în rezultatul lovirii în timpul căderii de mobilier sau alte obiecte, aflate în casă. În instanță a fost audiat expertul Scurtu Iurie, care a declarat, ca dânsul nu a putut da răspuns la această întrebare din motivul că de către medici nu au fost descrise suficient leziunile corporale existente la data internării. La întrebarea apărării dacă ar fi posibil ca leziunile corporale de genul celor depistate de medici la Gulco Olga să fie provocate la cădere și lovire de careva mobilier, fereastră, alte obiecte prezente în casă, expertul a răspuns afirmativ.

În sprijinul concluziei enunțate, a reținut că, martorul minor Xxxx Xxxx, feciorul inculpatului și al părții vătămate, folosindu-se de dreptul de a nu da declarații în privința părinților săi, a refuzat să facă declarații. Dânsul, nu a fost martor ocular al celor întâmplate la 06.11.2019, despre cele întâmplate el a aflat de la Gulco Olga.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, a fost admise apelurile inculpatului Drangoi Nichita și avocatului Pruteanu Vasile în numele inculpatului, sentința în cauză casată parțial, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

S-a dispus suspendarea condiționată, în baza art. 90 alin. (2) Cod penal, a pedepsei stabilite inculpatului Drangoi Nichita sub formă de închisoare, pe un termen de probațiune de 2 ani.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Drangoi Nichita în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Gulco Olga, procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 06 decembrie 2019, informația „112” nr. xxxx, potrivit căreia la data de 06 noiembrie 2019, la ora 10:40 în IP Ciocana a fost primită informația precum că pe str. xxxx, ap. xxx, persoana a fost bătută de soț, procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 06 noiembrie 2019, procesul-verbal de constatare din 06 noiembrie 2019, raportul de constatare nr. xxxx din 25 noiembrie 2019, procesul-verbal de examinare a obiectelor din 26 octombrie 2020, raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 09 ianuarie 2020.

Instanța de apel a reținut că, în susținerea poziției sale partea apărării a menționat că partea vătămată a obținut vătămarile sale urmare a căderii acesteia și lovirii de obiectele din locuință.

Instanța de apel a apreciat concluzia expertului audiat în ședința de judecată cu referire la faptul că leziunile corporale ar putea fi căpătate de către partea vătămată și în rezultatul căderii acesteia, ca nefiind una plauzibilă pentru a schimba concluzia referitor la vinovăția lui Drangoi Nichita în comiterea infracțiunii imputate, or această concluzie este una de natură să admită survenirea consecințelor vătămarilor depistate la partea vătămată și de la căderea liberă, dar nu exclude căpătarea lor prin acțiuni intenționate violente conform circumstanțelor cauzei indicate în actul de învinuire.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind decisive pentru constatarea dacă a avut loc actul de violență din partea inculpatului față de partea vătămată, drept rezultat fiind cauzate vătămările corporale părții vătămate, declarațiile părții vătămate și celelalte probe în cumul apreciate.

Argumentele părții apărării cu referire la faptul că inculpatul nu a agresat-o pe victimă, și n-a comis cele imputate prin actul de învinuire, instanța de apel le-a respins, or, este evident faptul că partea vătămată schimbându-și declarațiile în folosul inculpatului, a manifestat dorința de a-i ușura soarta inculpatului ca acesta să nu fie pedepsit penal, urmare a concursului de împrejurări în care se află partea vătămată, care deși nu se află în relații de căsătorie legală cu inculpatul, totodată este concubina acestuia, au un copil minor comun.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate din ședința instanței de fond pe marginea faptului că a căpătat leziunile corporale în urma căderii acesteia și lovirii de obiectele din locuință, reținând declarațiile victimei date la faza de urmărire penală, care la acel moment nu avea vre-un motiv de a-l învinovăți pe inculpat de comiterea faptelor de violență în familie.

Totodată, instanța de apel a apreciat și refuzul martorului minor Xxxx Xxxx de a face declarații, la fel o manifestare a poziției de a-l absolvi pe inculpat de răspundere penală.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a aplicat inculpatului Drangoi Nichita, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a considerat că soluția instanței de fond, privind modul de executare a pedepsei închisorii, este una prematură, în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești, a ajuns la concluzia că pedeapsa non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, stabilită de instanța de

fond. Însă, executarea pedepsei penale numite inculpatului urmează a fi suspendată condiționat în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de 2 ani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procuror, care, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului declarat menționează următoarele:

- instanța de apel nemotivat a dispus aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, această soluție o considerăm greșită și adoptată în derogare de la norma penală și procesual penală, deoarece instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că Drangoi Nichita este un agresor, iar comportamentul violent al inculpatului fiind evident reieșind din relațiile din trecut dintre victimă și agresor, în special antecedentele de violență - prin încheierea judecătorească din 31 mai 2019, a fost dispusă pentru 90 de zile măsura de protecție împotriva agresorului Drangoi Nichita, iar prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 mai 2020, Drangoi Nichita a fost recunoscut vinovat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, numindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip seniiînchis (hotărârea fiind contestată cu apel).

Prin decizia Curții de Apel din 02.02.2021 a fost respins ca nefondat apelul avocatului Vasile Pruteanu în numele inculpatului și menținută fără modificări sentința Judecătoriei Chisinau, sediul Buiucani din 27 mai 2020 în privința lui Drangoi Nichita;

- raportând la aspectele de individualizare a pedepsei, reieșind din cerințele legislației penale, apreciind circumstanțele cauzei penale și a faptelor imputate inculpatului consider, că instanța de apel a omis faptul că infracțiunea comisă de către inculpatul Drangoi Nichita, se califică ca infracțiune mai puțin gravă, iar caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, denotă că în privința faptășului deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde, ca închisoarea;

- totodată relevant este faptul că potrivit raportului de expertiză medico-legală din 25 noiembrie 2019, s-a reținut că „din spusele pacientei la data de 06 noiembrie 2019, orele 10.00 pacienta a fost agresată de către concubin la domiciliu, lovită cu pumnii peste față și cap” în urma căroră la Gulco Olga au fost depistate „traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, excoriații în regiunea feței și a cutiei toractice, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară. În momentul cauzării leziunilor corporale constatate s-a acționat cu o putere

suficientă pentru cauzarea leziunilor corporale constatate. De spus cu certitudine câte lovituri au fost aplicate nu este posibil” (f.d. 36-37);

- instanța de apel nu a ținut cont de natura vătămărilor cauzate victimei - traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, excoriații în regiunea feței și a cutiei toracice; efectele produse asupra copiilor, inclusiv cele psihologice - copilul XxxX XxxX și XxxX XxxX sunt incluși în program de consiliere psihologică în urma situației conflictuale dintre părinți; riscul de recidivă pe care îl prezintă agresorul - potrivit declarațiilor părții vătămate Gulco Olga ultima perioadă de timp foarte des se ceartă cu Drangoi Nichita, persistența pericolului ce amenință integritatea și siguranța victimei sau ale persoanelor implicate ori susceptibile de a fi implicate - certurile în familie negativ se răsfrâng asupra copiilor minori, starea relației prezente dintre victimă și agresor - relațiile dintre victimă și agresor nu au suferit schimbări atât până, cât și după comiterea faptei imputate, relațiile din trecut dintre victimă și agresor;

- aceste circumstanțe relevă faptul că unica și indiscutabilă metodă de reeducare și corijare, este condamnarea inculpatului, la pedeapsă reală or, argumentele invocate la adoptarea soluției prin care instanța s-a mizat pe circumstanțe ce reiese din personalitatea inculpatului, că inculpatul nu are antecedente penale și se caracterizează pozitiv, nu pot substitui gradul prejudiciabil al faptelor comise, motivul și persoana celui vinovat, rezonanța infracțiunilor și impactul acesteia asupra victimelor;

- aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului nu poate duce la corectarea și reeducarea acestuia și prevenirea de săvârșirea unor noi infracțiuni, deoarece acesta cunoscând că este diferit justiției la nici 6 luni săvârșește intenționat altă faptă prejudiciabilă de violență în familie.

5.2. Avocatul Pruteanu Ion în numele inculpatului, care, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor instanțelor inferioare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului penal sau de achitare pe motiv că nu există faptul infracțiunii.

În argumentarea recursului declarat invocă argumente identice celor menționate în cererea de apel declarată de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului Drangoi Nichita (f.d. 194-202, vol. I).

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror

Din conținutul cererii de recurs, se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) din Cod de procedură penală, menționând că prin decizie inculpatului i-a fost menținută o pedeapsă prea blândă raportată la fapta comisă de acesta, a fost aplicată pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, instanța de apel nemotivându-și suficient hotărârea în acest aspect. Mai concret, din sistematizarea alegațiilor expuse de recurent se conchide că critica primordială a acestuia vizează dezacordul cu aplicarea art. 90 Cod penal față de inculpat.

Verificând actele cauzei raportate la criticile avansate, instanța de recurs le consideră vădit nefondate, menținând *ad integrum* statuările din decizia instanței de apel în partea ce ține de chestiunea individualizării pedepsei realizate în privința inculpatului pentru comiterea de acesta a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

La individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de apel a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul a comis o infracțiune care, conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, anterior a fost atras la răspundere penală dar antecedentele penale sunt stinse, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

În conformitate cu prevederile art. 76 – 77 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante sau agravante, nu au fost reținute.

Astfel, Colegiul penal susține integral argumentele expuse supra de instanța de apel, raliindu-se la părerea că în privința inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsa închisorii în limitele speciale prevăzute de sancțiunea art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod

penal, de 2 ani închisoare și cu suspendarea condiționată a executării acesteia pentru o perioadă de probațiune de 2 ani în temeiul art. 90 Cod penal.

Supunând analizei subsidiare actele cauzei, Colegiul penal constată că eroarea de drept semnalată de recurent și stipulată în pct. 10) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în speță, cu certitudine nu a fost admisă de instanța de apel. La trasarea acestei concluzii, instanța de recurs are ca bază argumentele temeinice și pertinente expuse în textul deciziei recurate, care cad sub incidența nemijlocită a circumstanțelor de fapt din dosar și se mențin în vigoare până în prezent.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Concomitent, instanța de recurs consideră inutilă dezbaterea, prin alte argumente, a alegațiilor din recursul părții acuzării, în primul rând pentru că erorile de drept semnalate nu s-au confirmat și în al doilea rând pentru că careva temeiuri de casare a hotărârii recurate *ex officio* Colegiul penal nu a stabilit.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de procuror nu și-a găsit confirmarea.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Pruteanu Ion în numele inculpatului

Potrivit textului recursului declarat de avocatul inculpatului, ca temei de casare a deciziei instanței de apel se invocă prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanțele de fond au admis erori grave de fapt și de drept, care au afectat soluțiile instanțelor și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, însă Colegiul penal consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.*

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul penal o consideră neîntemeiată, or, instanțele, judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Drangoi Nichita în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința atacată în latura penală.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăturește de către instanța de recurs.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de recurent în recursul său, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acesteia precum s-a solicitat și în cererea de apel, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Necătând la faptul că inculpatul vina nu a recunoscut, instanțele de fond au constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate care a fost audiată în conformitate cu prevederile legale și avertizată asupra răspunderii ce o poartă conform art. 312 Cod penal, și materialele cauzei: procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 06 decembrie 2019, informația „112”

nr. 14663, potrivit căreia la data de 06 noiembrie 2019, la ora 10:40 în IP Ciocana a fost primită informația precum că pe str. xxxx, ap. xxx, persoana a fost bătută de soț, procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 06 noiembrie 2019, procesul-verbal de constatare din 06 noiembrie 2019, raportul de constatare nr. xxxx din 25 noiembrie 2019, procesul-verbal de examinare a obiectelor din 26 octombrie 2020, raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 09 ianuarie 2020, care au fost cercetate, atât în instanța de fond, cât și în cea de apel și au demonstrat prezența elementelor infracțiunii.

La dosarul în cauză este anexată copia sentinței pe numele lui Drangoi Nichita, ce demonstrează prezența antecedentelor penale, inclusiv pe același articol – 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, *acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății*, parte vătămată fiind concubina sa Gulco Olga. Ca urmare, în urma executării pedepsei sub formă de închisoare, inculpatul nu a însușit lecția, și pedeapsa nu a îndeplinit rolul educativ de prevenirea a viitoarelor crime.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză, cu atât mai mult, că în cauza deferită judecății nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond și de apel în vederea condamnării lui Drangoi Nichita și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prevăzute de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de avocatul Pruteanu Ion nu și-au găsit confirmarea, fapt ce impune declararea, ca inadmisibil, a recursului ordinar declarat, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Țurcanu Svetlana și de către avocatul Pruteanu Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Drangoi Nichita Xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *09 iunie 2022*.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana